

B.

Mødet den 29. Juni 1905.

(For lukkede Døre).

Fraværende var: Magnus Nielsen, J. C. Petersen, Schourup og Thomsen.

1. (J. Nr. 122—1905). Der forelaa Indstilling fra Budgetudvalget vedrørende det til dette henviste Andragende fra Bogtrykker L. Bech om Bidrag til Udgivelsen af **Aarhus Vejviser**.

Formanden bemærkede, at Udvalget efter de fra Andrageren indhentede nærmere Oplysninger og navnlig under Hensyn til, at Trykningsomkostningerne formentlig af ham var anslaaede for højt, ikke havde ment at kunne anbefale at bevilge det ansøgte Tilskud af 500 Kr. Selv om man vilde være stemt for at yde ham et mindre Bidrag i det omhandlede Øjemed, kunde dette næppe nytte noget, idet han overfor Taleren bestemt havde erklæret, at han vilde ophøre med Udgivelsen af Vejviseren, hvis han ikke fik det af ham ønskede Tilskud

Nørgaard skulde oplyse, at Grosserer Schourup og han, der vare Medlemmer af Budgetudvalget, ikke havde været tilstede i det Møde, hvori den foreliggende Indstilling blev vedtaget. Schourup havde talt med Fagmænd om det af Bech gjorte Overslag, og disse havde ikke fundet de af

ham beregnede Trykningsudgifter for høje i Forhold til det præsterede Arbejde. Saavel det nævnte Medlem som Taleren kunde, da det vilde være uheldigt, om Vejviseren gik ind, være tilbøjelig til at yde Andrageren et mindre Tilskud, f. Eks. 200 Kr., som han indtil sidste Aar havde faaet til Udgivelse af Vejviseren. Naar Andrageren fik dette, betænkte han sig nok paa at opgive den.

Harald Jensen havde ogsaa underkastet de af Andrageren opstillede Beregninger en Under søgelse, og var kommet til det Resultat, at han ikke havde ansat Udgifterne ved Vejviserens Udgivelse højere end forsvarligt. Naar det saaledes af Udvalget særlig var fremdraget, at Udgifterne til Trykning var anslaaet for højt, skulde Taleren blot hertil sige, at efter de Lønsatser, der gjaldt i det Trykkeri, han ledede, vilde Udgifterne til Sætningen pr. Ark beløbe sig til 46 Kr. 94 Øre, medens Andrageren kun havde beregnet 37 Kr. pr. Ark. Ganske vist var Lønsatserne noget højere i Talerens Trykkeri end sædvanligt, men efter den tariffmæssige Betaling efter vedkommende Fagfor enings Vedtagelse vilde Omkostningerne ved Sætningen udgøre 38 Kr. 70 Øre pr. Ark, og naar Andrageren havde anført Trykningsudgifterne lidt lavere pr. Ark, maatte det formentlig tilskrives, at Taleren lod sætte med Maskine, hvorved han nok kunde tjene lidt om end ikke ret meget, da Arbejdstiden var kortere og Lønsatsen lidt højere for Arbejde med Maskine. Taleren kunde saaledes ikke erkende, at Andrageren havde beregnet sine Udgifter for højt, og han skulde oven i Købet gøre opmærksom paa, at Andrageren paa enkelte Punkter havde regnet i sin egen Disfavør, idet han dels havde beregnet at kunne sælge 600 Eks-emplarer af Vejviseren, mens han hidtil kun havde

kunnet sælge 400, dels ved sin Beregning af Udgifterne var gaaet ud fra, at der kun skulde trykkes 30 Ark, medens Vejviseren i Fjor omfattede over 33. Taleren vilde beklage, hvis Andrageren virkelig blev nødt til at opgive Udgivelsen af Vejviseren; selv om en anden mulig vilde begynde at udgive en saadan, var det ikke godt at vide, hvorledes den vilde blive. Han fandt ikke, at et Tilskud af 500 Kr. vilde være for stort — der tjentes sikkert saa at sige intet ved Udgivelsen —, men vilde Byraadet ikke bevilge saa meget, skulde han foreslaa, at man i hvert Tilfælde ydede ham et Tilskud paa 300 Kr.

Jakob Jensen forekom det, at man ved Afgørelsen af, om Trykningsudgifterne af Andrageren var beregnede for højt, maatte lægge de i dennes Trykkeri gældende Lønsatser til Grund, og de var meget lavere end dem, der var gældende i det af den foregaaende Taler ledede Trykkeri. Han fandt ikke, at Kommunen som saadan havde saa stor Interesse i Udgivelsen af Vejviseren, at man derfor skulde bringe Ofre. Derimod kunde man overlade Udgiveren Mandtalslisterne, noget der vilde lette Arbejdet meget for ham. Naar Prisen for Vejviseren blev sat f. Eks. 1 Kr. op, blev det de i denne interesserede, der kom til at betale Udgifterne ved den, hvilket jo kun var rimeligt.

Mikael Johansen fandt ikke, at det spillede nogen stor Rolle for Kommunen, om den ydede et Tilskud af nogle Hundrede Kroner til Vejviseren. Det, der maatte være det afgørende var, om Vejviseren udgaves i en saadan Form, at den opfyldte sin Bestemmelse, og det syntes han, den gjorde. Forsaavidt man ikke vilde bevilge Andragendet i sin Helhed, vilde han stemme for at yde Andrageren et Tilskud af 300 Kr. Det

forbavsede ham iøvrigt af Nørgaards Udtalelse at se, paa hvor gyngende Grund Budgetudvalget befandt sig i den foreliggende Sag.

L a u r s e n troede, at Værdien af Annoncerne i Vejviseren meget undervurderedes. Annoncerne generede i Virkeligheden ikke, og Andrageren maatte sikkert kunne have i hvert Tilfælde nogen Indtægt af dem.

H a r a l d J e n s e n skulde fremhæve, at han i sine Betragtninger over de af Andrageren opstillede Beregninger udtrykkelig havde taget Hensyn til Fagforenings Tarifen, som denne var nødt til at rette sig efter. At sætte Prisen for Vejviseren op, kunde næppe hjælpe, da Salget af den saa kun blev meget mindre. Folk vilde nu engang hellere laane end købe den.

N ø r g a a r d maatte gøre Mikael Johansen opmærksom paa, at Udvalget ikke i mindste Maade stod usikkert over for den foreliggende Sag. Man var enig om, at den ansøgte Understøttelse paa 500 Kr. var for stor, men derfor kunde enkelte af Udvalgets Medlemmer jo godt være stemte for at give ham et mindre Tilskud. Var der Stemning for at yde ham et Bidrag af 300 Kr., skulde Taleren ikke modsætte sig det, ligesom han intet havde imod, at man tillod ham at optage Annoncer i Vejviseren og benytte Mandtalslisterne til dens Udarbejdelse.

J o h a n P e d e r s e n kunde være med til at give Andrageren et mindre Tilskud, man kunde tænke sig, at man til Gengæld stillede som Betingelse, at Andragereren til Vejviseren benyttede Mandtalslisterne, for at den kunde blive saa nøjagtig som mulig.

F o r m a n d e n skulde, forsaavidt Andrageren trods sin bestemte Udtalelse i modsat Retning her-

efter vilde fortsætte Udgivelsen af Vejviseren, ikke have noget imod, at man bevilgede ham et Tilskud af 300 Kr. Andrageren havde tidligere haft Adgang til at benytte Mandtalslisterne, men da han efter eget Sigende kun kunde faa disse om Aftenen og om Natten, blev Arbejdet med disse ham for dyrt. Annoncer brød Andrageren sig ikke om, da det ikke kunde betale sig at holde en Annonceagent, og han ikke selv vilde eller kunde samle Annoncerne til Vejviseren.

Mikael Johansen ansaa ikke Annoncerne for at have stor Værdi for Udgiveren af Vejviseren. Mandtalslisterne var ikke til stor Nytte for Andrageren, da det gentagne Gange havde vist sig, at de ikke var saa nøjagtige som Vejviseren.

Det vedtoges at yde et Tilskud af 300 Kr. og derhos at tilbyde Andrageren en Benyttelse af Mandtalslisterne efter nærmere Aftale med Skattekontoret.

2. (J. Nr 173—1905). Efter afholdt Licitation vedtoges det efter Indstilling fra vedkommende Udvalg at overdrage Udførelsen af indvendige Spildevandsledninger med Levering af W. C. i det ny **Thing- og Arresthus** til H. Svantemann for 3153 Kr. 35 Øre, og Udførelsen af udvendige Spildevandsledninger til S. M. Sørensen for 2951 Kr. 50 Øre.
3. (J. Nr. 164—1905). Efter afholdt Licitation overdroges Leveringen af **Kommunens Brændselsforbrug** fra 1. Juli 1905 til 30. Juni 1906 til H. Broge & Co., Aarhus Saltværk, Chr. V. Christensen samt Laursen & Jensen henholdsvis for Kul og Brændes, Cinders, Plankeenders samt Tørvs Vedkommende.
4. (J. Nr. 12⁹—1905). Der forelaa Andragende fra fhv. Arbejdsmand Niels Pedersen Rosenlund om **Alderdomsunderstøttelse**.

Formanden erindrede om, at Andrageren for kort Tid siden var bleven borvist fra »de Gamles Hjem« paa Grund af Drikfældighed. Da vedkommende Udvalg imidlertid var af den Mening, at det ikke var udelukket, at Andrageren kunde rette sig, skulde han henstille, at man imødekom Andragendet.

Det vedtoges, at der vil kunne ydes Andrageren Alderdomsunderstøttelse.

Udenfor Dagsordenen meddelte

5. Nørgaard, at Borgmesteren havde henvendt sig til Kasseudvalget angaaende nogle mindre Ændringer i Planen for Benyttelsen af Borgmesterboligens Stueetage til **Kontorer for Byraadet og Borgmesterembedet**. Borgmesteren havde saaledes foreslaaet, at der kun indrettedes tre Værelser til Gaden i Stedet for som paatænkt fire, idet han ønskede, at det inderste af de 2 til Skifte- og Auktionsrettens Brug bestemte Værelser blev et to Fags Værelse, da det paatænkte et Fags Værelse vilde blive meget lille og daarligt svarende til sin Bestemmelse. Herefter vilde der ganske vist ikke blive Plads til det fjerde Værelse til Gaden, der var tænkt anvendt til Udvalgsværelse, men der blev indrettet 3 Udvalgsværelser i Sidebygningen, og Borgmesterens Værelse blev saa stort, at der kunde afholdes Møder dér af de Udvalg, hvori Borgmesteren var Formand. Borgmesteren havde dernæst henstillet, at den projekterede Adgang til Udvalgsværelserne fra Gaarden bortfaldt. Byraadsmedlemmerne kunde nemlig faa Adgang til disse gennem Byraadskontoret, naar dette var aabent, medens de, naar dette ikke var Tilfældet, kunde have Adgang ad den allerede i Embedsboligens Gaard værende Trappe. Endelig blev det herefter nødvendigt at foretage en Forandring af Garderobe-

og Toiletværelsets Plads. Da de til Byraadets Raadighed stillede Lokaler herefter blev noget mindre, havde Borgmesteren foreslaaet, at Vederlaget fastsattes til 1300 Kr. i Stedet for som aftalt 1400 Kr. Taleren skulde henstille, at man tiltraadte de foreslaaede Ændringer, idet der efter hans Mening næppe var nogen Anledning til at afkorte det aftalte Vederlag, da de ommeldte Ændringer ikke medførte nogen væsentlig Forringelse af Byraadets Kontorer i Borgmestergaarden.

Johan Pedersen kunde ganske slutte sig til den foregaaende Taler.

De foreslaaede Ændringer tiltraadtes.
